

Matoš na klupi

Dok pod nogama stare su mu uličice
I kamene donjogradske staze,
Stari kip promatra ljude
Koji ga u žurbi zaobilaze.
Smješka se zaljubljenima
Koji pogledom čitavu stazu prelaze
Nestrpljivo čekajući da se odnekle ukaže
Osoba koju u svakoj drugoj traže.
Prvi se poljupci pred njim rađaju,
A strastvene nekoć izgovorene riječi
Potiho izumiru i nesretni se svađaju.
Kad svi ih drugi napuste,
Žalosnima suze briše.
Šapuću mu i u rame mu isplaču
Kapi svoje najgorče kiše.
Vrijeme je za njega čista obmana
I za njega doista zna
Tek kad čuje pucanj Gričkoga topa
I odjeke crkvenih zvona.
Nad starim uličicama
I kamenim donjogradskim stazama
Stari kip dovijeka čeka
Dok vrapci na njega slijeću
I životi se kreću.

Ime i prezime učenice: Isabela Luna Stojaković

Razred: 8.